

Τα Ανθεστήρια ήταν μεγάλη γιορτή της αρχαίας Αθήνας και γίνονταν το μήνα Ανθεστηριώνα προς τιμή των θεών Διονύσου και χθονίου Ερμή.

Η πρώτη ημέρα των Ανθεστηρίων, αφιερωμένη στον Αγαθοδαίμονα (προστάτη των αγρών) ονομαζόταν «Πιθοίγια», επειδή ανοίγονταν τα πιθάρια για να δοκιμαστούν τα νέα κρασιά, γίνονταν σπονδές και στεφανώνονταν τα παιδιά που είχαν γεννηθεί τον προηγούμενο χρόνο.

Η δεύτερη ημέρα των Ανθεστηρίων ονομαζόταν «Χόες» και ανάμεσα σε άλλες τελετές γινόταν και ο «Ιερός Γάμος» (συμβολίζοντας την καρποφορία και την ευημερία) μεταξύ του Διονύσου και της συζύγου του βασιλέα. Την ίδια επίσης ημέρα η σύζυγος του βασιλέα τελούσε στο Ιερό του Διονύσου γυναικείες μυστηριακές τελετές.

Η τρίτη μέρα των Ανθεστηρίων ονομαζόταν «Χύτροι», επειδή προσφέρονταν αγγεία με άνθη, μαγειρεμένα λαχανικά και διάφορα σιτηρά.

Μέσω του ψυχοπομπού θεού Ερμή γινόταν επίσημη ανάκληση νεκρών και τελούνταν σπονδές ύδατος που ονομάζονταν «Υδροφόρια», για εκείνους που είχαν πνιγεί κατά το μυθικό κατακλυσμό του Δευκαλίωνα. Στο τέλος των ιεροπραξιών γινόταν η επάνοδος των ψυχών στον Άδη και διώκονταν τα βλαβερά πνεύματα που είχαν απομείνει.

Τις γιορτές πλαισιώναν εκδηλώσεις, συμπόσια και αγωνίσματα.

Τα "

Ανθεστήρια, η Περσεφόνη ανέβαινε από τον Άδη στη γη. Μαζί της ανέβαιναν κι οι ψυχές των νεκρών, ανανεωμένες κι αυτές από την αναγέννηση της φύσης, για να μείνουν στη γη δυο μέρες, ίσα-ίσα για να προλάβουν να χαρούν την άνοιξη. Γι' αυτό κι οι ζωντανοί μες στη χαρά και στο γλέντι, δεν ξεχνούσαν να ετοιμάσουν ένα φαγητό γι' αυτές, καμωμένο με κάθε λογής σπόρους, δημητριακά και όσπρια, την "πανσπερμία", όπως την έλεγαν. Πολλοί μάλιστα ήθελαν να πειράξουν τους φίλους τους, παριστάνοντας τις ψυχές. Φορούσαν λοιπόν μάσκες και περίεργα ρούχα κι έτρεχαν από δω κι εκεί χοροπηδώντας και φωνάζοντας παράξενα. Κάπως έτσι ίσως ξεκίνησε η συνήθεια να μασκαρεύονται οι άνθρωποι αυτές τις μέρες. Αν και έχουν περάσει τόσα χρόνια, πολλές σημερινές συνήθειες των Ελλήνων κρατούν από την αρχαία Ελλάδα.